

Ravenhill

Mená

Ado	Arathorn	Lovec
Dano	Halfbrandt Dansøn Halvar	Strážca
Julo	Ragnar Blackjørn	Syn náčelníka
Jožo	Józeførn Axelsøn Halvar	Strážca
Kubo	Måidi Xsoløng	Majiteľ dobytka
Majo	Rûfin	Šaman
Marek	Herbålist Markssøn	Liečiteľ
Maťo F.	Matej Donboscosøn	MC, námorník
Maťo T.	Dänsjør Magnússøn	Remeselník

Mišo	Mikasnik Mikasøn	Kronikár
	Don Pavlus	Misionár
Raymond Joseph Eugene		Cudzinec
Samo K.	Chladnobrv	Kováč
Samo V.	Skarde Samsøn	Tatér
Sebo	Sebjørn Gubsøn	N. Náčelník
Šani	Hamid Mustafa	Šmelinár
Šimon	Bladlus Fiskaresøn	Rybár
Tomáš	Søny Erikssøn	Majster meča

Všeobecne známe fakty

Ravenhill je malebná dedinka vo vnútrozemí, umiestnená neďaleko miesta, kade prerastá kmeň Yggdrasilu. Kedysi dávno naša dedina patrila k jeho poctivým strážcom, než sa na starú povinnosť trochu pozabudlo.

Radun Blackjørn (Rado), dvanásty náčelník dediny tiež neprejavoval záujem o obnovenie starostlivosti, nakoľko doťahovanie jeho skutkov až do konca bývalo len zriedkavým.

Prejavilo sa to aj vtedy, keď na jednej svojej výprave na skupinu lovcov, ktorú prepadla tlupa banditov, v slabej chvíli sľúbil, že sa postará o jediné dieťa zomierajúcich lovcov.

Vzal si **Ragnara (Julo)** k sebe a dal mu aj svoje rodové meno. No keď si vypočul veštbu, ktorú mu zvestoval jeho poradca šaman **Rûfin (Majo)**, začal sa chlapca strániť a miesto toho, aby mu prejavil akúkoľvek lásku, len ho chladne vyučoval boju. A z toho **Ragnar** dostal pocit, že každý ním opovrhne a začal túžiť po moci.

Druhý raz bol už **Radun** opatrnejší, a keď sa uprostred dediny zjavil balíček s dieťaťom, **Samsønom (Samo V.)**, vypočul si najprv veštbu šamana **Rûfina** a potom chlapca zveril Brandymu Jacksønovi (NPNPC). Ten sa však o malého **Skardeho**, ako ho Ravenhillčania nazvali, takmer nestaral, takže malý **Samsøn** sa veľmi rýchlo naučil samostatnosti, keďže jeho jediným majetkom bol len meč a lístok s inštrukciami, s ktorými ho rodičia nechali v dedine. Neskôr si jeho talentu kresby s uhlím všimol starý tatér, ktorý sa ho ujal a naučil ho svojmu remeslu.

O niečo neskôr do dediny dorazil **Chladnobrv (Samo K.)**, aj v sprievode vychýreného kováča Pahlta Jednonohého (NPNPC). Obaja sa tu usadili a založili si tu kováčsku dielňu.

A krátko po nich sa tu v Ravenhille usadil aj **Søny Erikssøn (Tomáš)**, najznámejší šermiar široko ďaleko, známy aj pod prezývkou Majster meča. Preslávili ho nespočetné vojenské úspechy.

Veľmi významnou rodou v Ravenhille je rod Halvarov, ktorý bol odjakživa strážcom dediny. Do tejto rodiny patrí aj mladý **Halfbrandt Dansøn Halvar (Dano)**, ktorý sa stal nádejným bojovníkom dediny, a jeho starší brat **Józeførn Axelsøn Halvar (Jožo)**, ktorý sa po dlhom hľadaní napokon rozhodol stať strážcom.

Keď sa pred piatimi rokmi na nebi zjavila oslnivá žiara, smerujúca od Yggdrasilu, ich otec Axel Dan Halvar (NPNPC), hlavný ochranca Ravenhillu, okamžite vedel, že bariéra medzi Jotunheimom (svet ľadových obrov) a Midgardom (naša Zem) bola prelomená a snažil sa rýchlo zoskupiť všetkých bojovníkov a strážcov.

Hneď na to sa na Ravenhill dovalila asi desiatka ľadových obrov a obrana mesta padla. Rod Halvarov tej noci utrpel najväčšie straty. **Halfbrandt Dansøn** bol ťažko ranený a jeho otec dokonca zabitý.

Zároveň o život prišli starý tatér a Brandy Jacksøn, takže **Skarde Samsøn** zostal opäť sám.

Záchrana prišla v podobe **Arathorna** (*Ad'o*), lovca, ktorí priviedol proti obrom stovku udatných bojovníkov z kmeňa Dunádčanov. Obry boli nakoniec zahnaní preč, nevedno kam. Dunadčania sa potom tiež stiahli, no Arathorn zostal.

Pri boji s ľadovými obrami sa však prevalilo **Chladnobrvovo** tajomstvo, a to, že je tiež polovičným obrom. Keďže však v ťažkej chvíli bojoval za Ravenhill a dedina v boji prišla o jediného kováča, Pahla, **Chladnobrvovo** tajomstvo sa stalo verejným tajomstvom. (Všetci o tom vedia, nikto o tom nehovorí.)

Po tomto boji sa tiež výrazne zvýšila reputácia **Sebjørna Gubsøna** (*Sebo*), ktorý využil svoje znalosti z botaniky, ktorej sa vyučil v neďalekej dedine Látky, a liečil všetkých zranených.

Keď však **Radun Blackjörn** videl, že **Sebjørn Gubsøn** už takmer padá únavou z toľkej námahy, poradil sa so šamanom **Rûfinom** a poslali poslov po **Herbqlistu Markssøna** (*Marek*), najlepšieho známeho lekára, ktorý bol okrem iného známy i svojou nesmiernou silou a hrdým pôvodom.

Taktiež dali zavolať aj najlepšieho rybára **Bladlusa Fiskaresøna** (*Šimon*) zo Smogenu, známeho i ako šéfkuchára a opradeného mýtmí najmocnejších bojovníkov.

Po útoku ľadových obrov bola dedina pomerne zdevastovaná. S jej obnovou pomáhal aj remeselník **Dänsjør Magnússøn** (*Maťo T.*), syn najlepšieho remeselníka dediny. **Dänsjør Magnússøn** je známy svojou pokojnou povahou a tým, že má na všetko čas.

Ťažkou ranou pre dedinu bola aj smrť kronikára Mika Milsøna (NPNPC). Jeho úlohu však ihneď prebral jeho syn **Mikasnik Mikasøn** (*Mišo*), ktorého na to pripravovali už odkedy dokázal čítať a písať.

Po niekoľkých mesiacoch sa **Halfbrandt Dansønovo** zranenie zacelilo, no zanechalo vážne stopy a preto už nemohol pokračovať ako bojovník. Miesto toho sa stal strážcom, ako bol aj jeho brat **Józëfjörn Axelsøn** a predtým i jeho otec.

Józëfjörn Axelsøn sa v tomto čase aj oženil a počas nasledujúcich 5 rokov už vychovával 3 synov.

Počas týchto 5 rokov sa do dediny tiež pridali:

- **Hamid Mustafa** (*Šani*), šmelinár pochybnej minulosti a pochybných zvykov a s veľkým majetkom. V dedine si ho držia, lebo nie je nič, čo by nedokázal zohnať.
- **Måidi Xsoløng** (*Kubo*), muž nejasnej minulosti splietajúci rôzne príbehy, možno i pravdivé. V dedine si ho držia, pretože do dediny priniesol stádo kráv a koní.
- **Don Pavlus**, Ír zo západu, akýsi misionár.
- **Raymond Joseph Eugene**, cudzinec z juhu.

Už to bude 5 rokov od vpádu ľadových obrov a podnebie sa výrazne ochladilo. A až teraz si obyvatelia Ravenhillu uvedomili, že je na nich obnoviť narušenú rovnováhu Yggdrasilu. Lenže mráz už priveľmi postúpil a nás je primálo. Preto, na radu šamana **Rûfina**, všetci civilisti zostali v dedine a my sme si postavili tábor blízko Yggdrasilu.

Následne bol vykonaný prastarý obrad, ktorý preniesol do Ravenhillu známeho dobrodruha a bojovníka **Mateja Donboscosøna** (*Maťo F.*), a asi **50 bojovníkov**.

S ich pomocou chceme obnoviť narušenú rovnováhu Yggdrasilu pomocou starých obradov a zároveň poraziť hrozného **Bånøngandra** (ľadový obor) túlajúceho sa po okolí, k čomu budeme potrebovať moc artefaktov. O dvoch hovoria kroniky, kde ich možno nájsť. No o mieste výskytu tých ďalších vie len a len legendárny mudrc, ktorý sa takisto spomína v dedinských kronikách.

Pre tých, čo chcú viac spoznať svoju dedinu

Mapa okolia

Na sever od Ravenhillu sa nachádza miesto, kde prechádza **kmeň Yggdrasilu** našim svetom. Z jeho okolia sa teraz šíri ukrutný mráz pokrývajúci všetko ľadovou srieňou a snehom. Po jeho okolí sa začína šíriť chlad a hlad.

Náš **tábor** sa nachádza na pokraji ľadovej oblasti, medzi kmeňom Yggdrasilu a Ravenhillom

Na **severozápade** sa nachádza oblasť, kde údajne žijú **Dunádčania**, no Arathorn nechce prezradiť nič bližšie.

Asi v tretine cesty sa nachádza dedina **Püspökheim**, odkiaľ Chladnobrv údajne pochádza. Po poslednom vpáde ľadových obrov z nej zostali len trosky.

Trochu severnejšie od tejto oblasti sa tiež nachádza prímorské mestečko **Smogen**, rodisko Bladlusa Fiskaresøna. Dedina, kde ľudia ešte stále uzatvárajú pochybné zmluvy so severskými bohmi. O dedine je známe, že je veľmi ťažké sa do nej dostať, a šialené proti nej bojovať, nakoľko sa v nej rodia tí najmocnejší z bojovníkov.

Na **západ** od Ravenhillu sa nachádza **Roklina**, miesto opradené mýtmi, kde žijú pozemský elfovia. No k ich kultúre patrí aj to, že len zriedkavo sa miešajú do vecí smrteľníkov a len zopár vyvoleným, ktorých považujú za svojich priateľov, dovoľia vstúpiť do svojej zeme.

Ešte ďalej a ďalej na západe je možné sa loďou dopraviť až do **Írska**, odkiaľ tiež pochádza don Pavlus. O Írsku je známe, že je v mnohých veciach pokročilejšie, ako sa nám môže zdať možné.

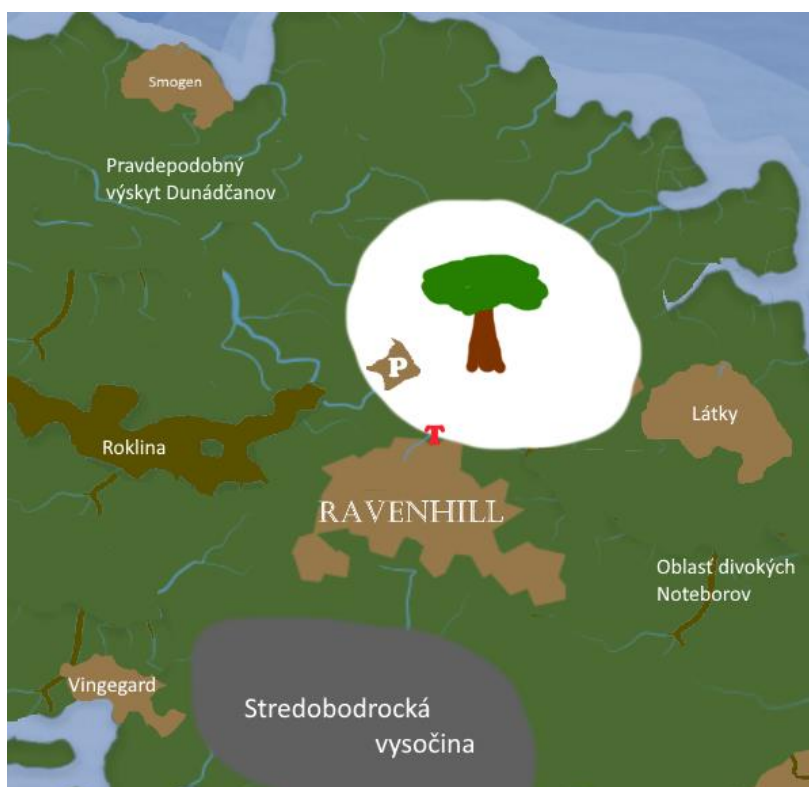
Na **juhozápade** je možné nájsť **Vingegard**, rodisko slávneho Sønneho Erikssøna. Polku mesta vlastní jeho otec Eriks, ktorý ako najbohatší z obchodníkov, má v dedine väčšiu moc než sám náčelník. Sotvakto sa mu odváži vzdorovať.

Na **Juhu** sa nachádza **StrödBødrgská** vysočina, miesto, odkiaľ údajne pochádza Måidi Xsoløng, a odkiaľ si aj priviedol celé stádo dobytku a koňov.

Z toho istého smeru tiež prišiel Raymond Joseph Eugene a šmelinár Hamid Mustafa.

Na **východe** sa nachádza **oblasť**, v ktorej vyčíňa divoký kmeň **Nöteborov**.

Na trochu **severnejšom východe**, blízko kmeňa Yggdrasilu nachádza aj dedina **Látky**, kde Sebjørn Gubsøn študoval botaniku a mineralógiu.

Záznamy o povinnostiach Ravenhillu

V kronikách sa píše, že dedina Ravenhill bola kedysi dávno poverená nebesami, aby opatrovala vzácny strom života Yggdrasil, za pomoci prastarých obradov.

Obradov na rozvírenie NÁBÚI, rozprúdenie IAKu, privolanie LUNDu a zoslanie GUTHu. Tieto obrady vyžadovali skúsených zaklínačov, aby boli úspešné.

A na túto službu dohliadal rod Blackjörn, za pomoci ešte staršieho rodu Halvar. Deväť generácii náčelníkov si poctivo plnilo svoju povinnosť, no za vlády Raldhunda Blackjörna, desiateho náčelníka sa stal incident, ktorý bol z dôvodu zachovania pokoja v dedine vymazaný z histórie. Napriek tomu ho Merlin Mansøen, vtedajší kronikár, tajne zaznamenal a ukryl pre ďalšie generácie.

Záznamy o zvláštnych svetlách na oblohe, prichádzajúce od Yggdrasilu

V spise sa hovorí, že istá žena z dediny Püspökheim, bližšie nepopísaným spôsobom využila kôry Yggdrasilu, a otvorila magickú bránu mieriacy preč z tohto sveta. Nie je známe, kam viedla a možno nikam, no žena zmizla za sprievodu silnej žiary, ktorú bolo na oblohe vidieť široko ďaleko.

Iný záznam, z oveľa neskoršieho času, keď kroniku viedol Mika Milsøen, vnuk Merlina, hovorí o silnej žiare na nebi a o následnom príchode neznámej ženy s malým dieťaťom do dediny Püspökheim, kde vtedy pôsobil aj kováč Pahl Jednonohý, rodený Ravenhillčan.

Záznam tiež hovorí o tom, že mladá žena priniesla znepokojujúce svedectvo. Vraj bola vo svete Jotunheim a vraj, keď sa najbližšie rozsvieti obloha, čakajú nás nebezpečné časy.

Svedectvo bolo zahrabané a žena musela mlčať. O tom, čo presne povedala, vedia len náčelníci a rody strážcov.

Záznamy sa nevyjadrujú, či šlo o ženu, ktorá zmizla desaťročia predtým.

K stromu bolo zakázané chodiť a obrady na udržanie rovnováhy boli ukončené.

Posledný záznam od Mika Milsøna hovorí o svetlách na oblohe a o správe o spustošení Püspökheimu.

Záznamy o významných Ravenhillčanov minulosti

Axel Dan Halvar

Rodený Ravenhillčan, narodený na začiatku vlády náčelníka Remstena Blackjörna. Axel bol prvorodeným synom Dana Lashjörna Halvara, vtedajšej hlavy rodu Halvarov, ktorý bol najstarším rodom celej dediny, dokonca starším než rod Blackjörnov.

Axel bol vychovávaný tak, ako sa svedčilo na člena váženého rodu strážcov, rodu Halvar.

Neskôr sa mu potom narodilo osem ďalších súrodencov, z toho päť bratov.

Zo všetkých sa neskôr stali strážcovia, alebo bojovníci. Neskôr sa z neho stal strážca.

Axel ako prvorodený a nástupca svojho otca, ktorý bol veliteľom všetkých vikingských bojových síl Ravenhillu, neskôr, keď jeho otec Dan udatne padol v boji proti presile piati na jedného, prebral jeho úlohu.

Axel tiež potom viedol mnoho výprav na východ proti výbojným Nöteborom, čistiac tak lesy od tejto zhubnej nákazy.

Doma v Ravenhille medzi výpadmi sa zatiaľ oženil s krajčirkou Fridou, čo mu závidel ne jeden z Vikingov. S ňou mal potom sedem detí. Najstaršieho Jóžeførna, trojičky Vel, Frenyia a Talia, ešte potom ďalšie dve dcéry a nakoniec najmladšieho Halfbrandta.

Všetkých siedmich potom aj so svojou ženou vychovávali k zásadovosti a správnym hodnotám, hodným strážcov z rodu Halvarov.

Trochu ho sklamalo, keď si mladý Halfbrandt vybral radšej povolanie bojovníka, než strážcu, no syna aj tak naplno podporoval.

Axel zomiera rukou ľadového obra pri obrane Ravenhillu.

Brandy Jacksøn

Narodil sa v Ravenhille na konci vlády náčelníka Raldhunda Blackjørna a neskôr počas vlády Remstena sa z neho stal vychýrený bojovník, ktorý v radoch nepriateľov rozsieval smrť a skazu.

No počas jedného z bojov na východe na jeho skupinu zaútočila zo zálohy tlupa Nöteborov.

Odzabili ich bez strát na vlastných životoch, no Brandy mu jeden z Nöteborčanov rozmliaždil ľavú nohu.

Neskôr v Ravenhille sa mu už uzdravila, no celý život musel krívať, čo znamenalo koniec jeho kariéry bojovníka.

Usadil sa a i sa oženil s Vilhelminou, no tá pri pôrode svojej prvej dcéry Morgen zomiera a Brandy s láskou vychováva svoje jediné dieťa.

No počas jednej extrémne tuhej zimy sa Morgen hrala na zamrzutej rieke a neopatrne stúpila na časť, kde bola čerstvo zamrznutá diera po rybároch. Dievčaťu sa prepadla ľavá noha do ľadovej rieky a len s pomocou dospelých, ktorých zavolali ostatné deti, sa ju podarilo vyslobodiť.

Následkom omrzlín a sčernania jej však miestny liečiteľ Gub musel túto nohu amputovať.

Brandyho táto ďalšia rana zasiahla hlboko. Začal často piť, a jediný čas, kedy bol počas dňa triezvy bol, keď sa staral o svoju malú dcéru. Tá sa však Ďalšej jari nedožila.

A od tej chvíle bol Brandyho život jeden veľký chaos. A nezmenilo sa to ani vtedy, keď mu mladý náčelník Radun zveril dieťa, ktoré sa zjavilo uprostred dediny.

Brandy sa o malého Skardeho Samsøna takmer vôbec nestaral, nanajvýš mu občas doniesol niečo pod zub.

Keď si starý tatér vzal dospievajúceho Samsøna pod ochranné krídla, ani to cez všetok ten chlast nezaregistroval.

Brandy zomiera uprostred prvého vpádu obrov na zásah kyjom.

Pahl Jednonohý

Rodený Ravenhillčan, narodený počas vlády náčelníka Raldhunda, neskôr odišiel študovať na juh kováčstvo .

Tam sa vďaka jeho veľkému talentu a snahe stal uznávaný kováč, ktorý koval meče pre kráľov, náčelníkov i iné významné osoby.

Neskôr sa však vrátil na sever, kde sa na chvíľočku usadil v dedine Püspökheim.

Tam spoznal mladého Chladnobra, ktorého si potom vybral za svojho nástupcu a začal ho vyučovať.

Sedem rokov pracovali v Püspökheime a potom sa presťahovali do Pahltovej rodnej dediny Ravenhill.

Ale nešťastie nenechalo na seba dlho čakať, po dvoch rokoch na dedinu zaútočili ľadoví obry a Pahl padol pri obrane mesta.

Starý tatér

Taktiež rodený Ravenhillčan, narodil sa ešte na začiatku vlády náčelníka Raldhunda, keď sa ešte stále konali staré obrady na obnovu Yggdrasilu.

Jeho rodiča mu dali tak komplikované meno, že ho nakoniec všetci začali volať Tatørsøn, po povolání jeho otca, ktorý nemal o moc šťastnejšie meno.

Chlapec sa neskôr vyučil povolaniu svojho otca. Ten neskôr zahynul pri jednej vojnovej výprave, na čo bol mladý tatér právom hrdý a so ctou prebral otcovo remeslo.

Oveľa neskôr, po mnohých úspešných ťaženiach, ktorých sa zúčastnil, rozhodol sa zostať aspoň na čas len tak v dedine, vyliečiť sa z niekoľkých vážnejších zranení.

Počas tohto času si všimol kresby mladého Skardeho Samsøna, ktorého si potom vzal do učenia ako svojho nástupcu.

V tom čase ho už začali všetci volať starý tatér, za čo mohol i fakt, že to bol najstarší Viking v celej dedine.

Jednotlivé zápisy z kroník (ako podklad k sidequestu u kronikára)

Záznam v kronike

4842

Viem, že majú strach, no ak prestaneme s prastarými obradmi, ktoré nám zanechali predkovia, môžeme očakávať veľké problémy. Ravenhill už od svojho založenia mal slúžiť ako sídlo strážcov Yggdrasilu. Bez obradu rozprúdenia IAKu, miazga Yggdrasilu začne tuhnúť a život okolo nás sa spomalí. Bez obradu rozvírenia NÁBÚI, dych života pomaly ustane a nebo sa zamračí. Bez obradu privolania LUNDu, všetko začne schnúť a začne padať ľadovec. A bez obradu zoslania GUTHu, všetko zasiahne mráz. Smrtiaca zima sa začne šíriť od Yggdrasilu a postihne celý svet. I tie ďalšie. A ak sa záznamy v kronikách nemýlia, nič nezabrání ľadovým obrom preniknúť do nášho sveta. No Raldhund Blackjörn je neoblomný. Viem, z čoho má strach a viem, že na neho tlačia i ostatné kmene. No ak je cestovanie medzi svetmi pomocou kôry Yggdrasilu naozaj možné, mali by sme to radšej preskúmať, než so stiahnutým chvostom všetko utuľtať. Toto nie je správanie hodné hrdého Vikinga. Musíme dobyť tajomstvá Yggdrasilu, aby sme ho potom mohli chrániť. Miesto toho, kvôli jednej žene, spôsobia koniec nášho sveta. Ale kto by počúval starého kronikára, že?

Zapísal
Merlin Mansøen

Záznam v kronike

4857

I napriek zákazu Raldhunda som neprestal v tieňoch zbierať informácie. Nie všetky sa dajú overiť a mnohé sú len špekuláciami. Na vyhrabaní pravdy spolupracujem aj s kronikármi z okolia, a sieť, ktorú sme rozhodili je široká. Po zvážení všetkého sme dospeli k týmto záverom: Po prvé, žena, ktorá otvorila bránu do Yggdrasilu je už pravdepodobne po smrti, nakoľko asi určite skončila v Jotunheime medzi ľadovými obrami. Po druhé, ak neúmyselne otvorená brána viedla do Jutenheimu, naznačovalo by to priamejšie spojenie s týmto svetom. Tomu by mohli nasvedčovať i staré záznamy kronikárov všade naokolo. Hrozba obrov nie je malá. A po tretie, neprekvapujúco, nás čaká mráz smrti. V skratke, tento svet je v háji a ja už teraz ľutujem našich synov a všetkých ich potomkov. Pán ich ochraňuj. Keďže náčelníci všetkých dedín na okolí si už zatvrdili srdcia, museli sme sami pátrať po možných riešeniach. Samozrejme, tým najsprávnejším by bolo obnoviť obrady, čo je však zákonom zakázané. Proti mrazu môžeme len odporučiť mať mnoho dreva. A čo sa týka obrov, proti tým nám môžu pomôcť snád' len božské artefakty. Zatiaľ tušíme približnú polohu Freyinho náhrdelníku a vieme o existencii asi piatich ďalších. Budeme po nich tajne pátrať a po nás i naši synovia.

Zapísal
Merlin Mansøen

Záznam v kronike

4967

Podarilo sa nám nájsť druhý z božských artefaktov, no tak ako u toho prvého, čo našli už naši otcovia, ani tento sa nám nepodarilo získať.

Remsten Blackjörn už má na mňa ťažké srdce, vraj mám okamžite prestať so všetkými tými nezmyslami.

Nedá si povedať a pretom nemôžeme ani usporiadať žiadnu oficiálnu výpravu.

Zatiaľ najväčšej pomoci sme sa prekvapivo dočkali od tajomného národa zo severu. Ale je ich len pár a sú to skôr stopári než bojovníci.

Napriek tomu, nebyť ich pomoci, nikdy by sme nenašli ani tento artefakt.

O ostatných snád' vie asi len Mudrc. Problém je, že táto legendárna postava prichádza do tohto sveta približne len raz za sto rokov. A ak sa nemýlime, jeho najbližší príchod by mohol byť asi o sedemdesiat rokov a elfovia odmietajú prezradiť kde.

Zatiaľ som pridal polohu Odinovej kopije na mapu ku značke Freynho zlatého náhrdelníku.

Čo sa týka ostatných záležitostí v dedine, nočný mráz spálil všetky kvety. Toto leto sa veľa ovocia neurodí.

Kance a iná zver sa tiež začína presúvať zo severných lesov skôr do tých východných, kde zbývajú divoký Nötebori.

Pravdepodobne nás čoskoro čaká ďalšie vojnové ťaženie na našich východných susedov.

Zapísal
Mil Merlinsørn

Záznam v kronike

4980

Mráz sa šíri a rieky začína pokrývať extrémne tvrdý ľad.

Ísť spať bez planúceho ohňa sa už neodporúča, ak sa človek chce ráno prebudiť.

V Ravenhille sa začínajú zjavovať prvé omrzliny. A mnohí už kvôli pľuzgierom nemôžu ani chodiť.

Morgen, päťročná dcéra Brandyho Jacksørna sa včera prepadla do diery v ľade, ktorá ešte po poslednom rybolove nestihla dostatočne zamrznúť.

Dnes ju bol liečiteľ Gub nútený zbaviť nohy, aby zachránil ju samú. Chúďa bude odkázaná na drevenú nohu a nie je isté, že sa dožije konca tejto smrtiacej zimy.

A toto je len jedna z obetí vyčíňajúceho mrazu.

Náčelník Remsten Blackjörn, syn Raldhunda si však stojí za tým, že to je len výnimočne tvrdá zima a na jar všetko pomínie.

Ak však mal môj otec Merlin pravdu, táto zima je len začiatkom niečoho horšieho. Musíme sa vrátiť k tomu, čo je povinnosťou nás, Ravenhillčanov. Musíme obnoviť prastaré obrady.

Ale Remsten tvrdí, že jeho otec mal dôvod, prečo zakázal prístup k stromu.

Ale ten viem aj ja. Bolo to v jednom tajnom spise, ktorý mi otec zanechal. To mu však nemôžem povedať.

Zákon zakazuje prístup k Yggdrasilu. Treba ho zrušiť.

Zapísal
Mil Merlinsørn

Záznam v kronike

5091

Ťaženie proti Noteborom bolo úspešné.

Axelov otec Dan Lashjorn Halvar je síce dnes i spolu s asi dvanástimi bojovníkmi už vo Valhalle, no Notebori sa z tej rany tak ľahko nespamätajú.

Ako som už písal, pred týždňom sme obdržali správu od tajomných stopárov, ktorí objavili tábor nepriateľov, ukrytý na čistinke uprostred lesa.

Po menších obhliadkach sme potvrdili, že pôjde o hlavný tábor a pod vedením Dana sa sformovala skupina dvadsiatich piatich bojovníkov, ktorá vyrazila proti Noteborskému táboru. Syna Axela zobral Dan so sebou.

Nepriateľský tábor sme napadli o piatej nad ránom za zvuku bojových rohov.

Notebori boli chvíľu zmetení, čoho naši udatní bojovníci pod vedením Dana ihneď využili, aby rozdrvili bojaschopnosť nepriateľov a rozsiali strach do ich zbabelých srdc, ktoré sa vždy vyhýbali priamym bojom.

Ale tie potkany zostali verní svojej náture, a z lesa na nás zaútočili nevedno odkiaľ.

Netrvalo dlho a boli sme v obklúčení jeden na dvanástich. No verne sme si stáli bok po boku a znášali zo sveta Notebora za Noteborom, čistiac tak svet od tej nákazy.

V polke boja padol i Dan, no pätnásť ich sám zrazil.

Axel bez váhania prebral velenie a úspešne dorazil Noteborov, ktorí nestihli utiecť do lesa ako praví zbabelci.

Zapísal
Mil Merlinson

Záznam v kronike

5112

Zdá sa, že toto je naozaj prechod do novej éry.

Pred mesiacom Radun nahradil svojho otca Remstena na poste náčelníka a teraz sme vymenili i nášho šamana.

Ale je pravda, že oslavy stáli za to.

Lovci už týždeň lovili všetku zverinu na túto veľkú udalosť, čo im značne uľahčila posledná výprava proti Noteborom, ktorí sa teraz roztratili po lesoch.

Obrady prebiehali podľa starých tradícií.

Starý šaman, Niruf, stál pred vstupom do náčelníkovho obradného stanu a čakal, až zástupom prejde mladý Rűfin.

Vedľa starého Nirufa stál i Radun a neďaleko odtiaľ na to prihliadal i jeho otec Remsten.

Samozrejme, nechýbal ani Axel, ktorý tiež nedávno prebral po udatnej smrti svojho Otca Dana jeho úlohu, ako najvyšší veliteľ všetkých našich bojových síl.

Rűfin za bojových pokrikov a rinčania zbraní predstúpil pred Nirufa a Raduna a klesol na kolená.

Všetci stíchli, s očami upretými na výjav pred nimi.

Niruf pozdvihol ruky k nebu a ticho sa modlil.

Potom vystrel ruky nad Rűfina a modlil sa, tentokrát nahlas. A hneď na to ho zodvihol zo zeme, a pred všetkými mu dal facku.

Rűfin ani nemrkol, na čo Niruf spokojne prikývol a smerom k nám vyhlásil: „Hľa, váš nový šaman.“

A slávnostne mu na dal na krk symbol šamana.

Zapísal
Mil Merlinson

Záznam v kronike

5315

Nechcem byť na nášho náčelníka Raduna tvrdý, no dnes to celkom pokašľal. Hoci, asi nikto z nás nemohol vedieť, ako sa to vyvinie.

Dnes ráno bol Radun aj s Axelom na love, keď narazili na bojisko. Vraj tam akýsi muž a žena bojovali proti šiestim banditom, chrániac svojho trojročného chlapca Ragnara. Náš náčelník im samozrejme aj s Axelom pomohli a... ten krvák tu nebudem opisovať.

Výsledkom bolo, že banditi už nemohli rozprávať a rodičia chlapca podľahli zraneniam na mieste. Jediné, čo sa od nich Radun dozvedel, bolo meno chlapca a že sa má o neho postarať.

Axel spomínal, že sa tak dušoval, že chlapca ochráni i vlastným životom, že sa až červenal.

A tak chlapca vzal do dediny. Už vtedy mal spozornieť, keď chlapec za rodičmi nevyronil ani slzu.

Ale on nie, hneď ako došli sem, do Ravenhillu, zvolal celú dedinu a oznámil, že si Ragnara privlastňuje ako vlastného syna a dal mu aj svoje rodové meno Blackjörn.

Až na moje naliehanie dal teraz večer pokyn Rűfinovi, aby chlapcovi vyveštil.

Výsledok? Radun sa začal chlapca strániť, no hrdosť náčelníka, mu nedovolí vziať slovo späť. A ja mám zakázané tu veštbu zapísať do kroník. Niežeby som niečo také vôbec chcel. Radunovi zostáva len dúfať v nevyplnenie veštby.

Zapísal
Mika Milsøen

Dnes naša dedina oslavuje obrovskú udalosť, narodenie siedmeho potomka nášho drahého priateľa a ochrancu, Axela Dan Halvara.

Stále mám pred očami, ako ho malý šesťročný Józeførn priniesol pred nás.

Dedina hučala sťa morské fjordy, no malý Halfbrandt neplakal. To bolo dobré znamenie.

Axel stál priamo za nimi. A keď sa burácanie utíšilo, prebral od svojho prvorodeného Józeførna Halfbrandta a slávnostne ho položil do rúk šamanovi Rűfinovi.

Ten pozdvihol oči k nebu a ticho sa modlil.

Prisahám, v tej chvíli bolo v dedine také ticho, že by si počul špendlík spadnúť. Napriek tomu bola jeho modlitba ako vánok, sotva počuteľná.

Keď skončil, usmial sa na dav a pozdvihol k nemu malého Halfbrandta. Ten malý sa na nás díval tými pozornými očami.

Vtedy nám Rűfin zvestoval, čo mu nebesia povedali o tomto chlapcovi: „Mladý Halfbrandt zosilnie a vydá sa po ceste udatných. Ale jeho sláva bude zatienená smútkom a sadne si za stôl so synom svojho nepriateľa.“

Dedina bola z takej veštby ohromená a Axel sa škrabal po brade. Zato malý Józeførn s obdivom hľadel na svojho jediného bračeka.

Myslím, že nás čaká zaujímavá budúcnosť.

Zapísal
Mika Milsøn

Zdá sa, že boje na východe sú stále v plnom prúde. Dnes nám tu uprostred dediny nechali ďalšie dieťa. Chlapca.

Okrem plienok, v ktorých bol malý zabalený, bol pri ňom len akýsi studený meč a jediný odkaz.

Ten samozrejme doniesli hneď mne, pretože bol v, pre nich neznámych, runách. Išlo o písmo, ktoré v Látkach ešte stále používa staršia generácia. To ma vedie k názoru, že ho tu nechali jeho starí rodičia. Medzi mladými sa tieto runy už nepoužívajú.

Ale aby som sa vrátil k odkazu. Bol pomerne stručný a výstižný: Za chlapca a tento meč zomrel jeho otec, udatný a spravodlivý muž. Jeho meno je Samsøn.“

Keď som to prečítal Radunovi, netváril sa veľmi presvedčivo. Ale po tom fiasku s Ragnarom sa mu veľmi nečudujem. Opatrnosť je na mieste.

Chlapcovi sme dali Vikingské meno Skarde a opäť sa zvolala celá dedina. Ľudia už neboli až takí nadšení, keď Rűfin vzal chlapca do náručia a po vyslaní modlitieb nebesám, ho ukázal davu.

Znenie veštby: „Chlapec uzrie temnotu, a z tej temnoty vytvorí obraz. A nahradí, čo odíde.“

Popravde, myslím, že sme tu už mali horšie prípady. Osobne som toho názoru, že zveriť chlapca práve Brandymu Jacksønovi bol zlý ťah. Ale budúcnosť sama ukáže, čo má pre nás pripravené.

Zapísal
Mika Milsøn

Je to zlé. Už prešli tri dni, odkedy od Yggdrasilu vzplanula tá hrozivá žiara.

Všetci sme v napätí, pretože pred hodinou dorazil sokol z Pűspökheimu so žiadosťou o posily.

Tak ako sa písalo v kronikách, ako nás varovali, do nášho sveta práve prenikli ľadový obry. Axel už dal dohromady všetkých bojaschopných mužov, s výnimkou nás niektorých.

Srdce mi zvierá, keď vidím všetky naše sily nastúpené pri severnej bráne. Ak sú zvesti naozaj pravdivé, budeme radi, keď stratíme sotva polku z nich.

V diaľke je vidno dym a Axel očividne váha. Vie, že má v rukách životy všetkých našich bratov, otcov a priateľov.

Všetci napäto čakajú na jeho pokyn. Mnohí dychtia po boji, po sláve zo skolenia ľadového obra.

Zdá sa, že sa rozhodol. Axel práve vydal pokyn a celý zástup, stoštyridsať udatných bojovníkov sa pohlo smerom ku stúpajúcemu dymu.

Odchádzajú a... Yggdrasil nám pomáhaj. Desať tých beštii sa rúti priamo na nás.

Axel musel dať príkaz na taktický ústup. Všetci sa opatrne vracajú snažiac sa zabrániť tomu, aby ich obry obklúčili.

Prišlo ku prvým stretom. Toto nedáme. Musíme opustiť dedinu. Snáď Pán ochráni môjho syna i ostatných.

Zapísal
Mika Milsøen

Záznam v kronike

5405

Stále nemôžem uveriť tomu, že môj otec je mŕtvy. Počas toho ako sme utekali z dediny, jeden z ťadových obrov prelomil našu obranu. Videl som, ako pán Axel Halvar padol pod úderom obrovského kyjaku. A jeho syn Halfbrandt sa tiež už nehýbe.

Otec mi strčil do ruky svoje posledné zápisky a sám vytasil meč, aby obrov zdržal.

Kým sme bežali ako o život, obzrel som sa. Nemal som to robiť. Na ten strašný pohľad nikdy nezabudnem.

Počul som, ako na mňa Chladnobrv kričí, aby som utekal za ostatnými, kým on sám sa postavil proti obrovi.

Nedokázal som sa ale pohnúť. Pohľad na mŕtvolu môjho otca a veľké monštrum, ktoré mu to spôsobili...

Chladnobrv sa neohrozene zaháňal svojou sekerou a zdalo sa, že prehráva. V tom ale, akoby trochu povyrástol a jeho vzhľad sa jemne zmenil. Zrazu sa boj začínal prevažovať skôr na jeho stranu.

Spred dediny, hlavného bojiska zaznel bojový pokrik. Zdalo sa, že dorazili akési posily. Neznámy ľudia, vedení vysokým lovcem tmavšej pleti, zaútočili na obrov a tí, vidiac, že začínajú prehrávať začali utekať preč. Priamo cez dedinu.

Jeden ma takmer pristúpil no mal som šťastie, akýmsi zázrakom ma minul.

S pomocou neznámeho lovca sa nám podarilo zahnať tie beštie. Ale za akú cenu?

Zapísal
Mikasnik Mikasøen

Záznam v kronike

5406

Obry zmizli, zanechávajúc zborený Ravenhill. Len zopár budov zostalo neporušených.

Väčšina sa aspoň z časti zrútila pri zemetrasení, kým tá hromada beštii prebehla cez našu dedinu.

Dnes večer všetci oslavujú, hoci ja na to práve nemám náladu.

Józeførn je na tom rovnako. Celý čas sa drží pri svojom bratovi a snaží sa ho udržať pri živote. O otca prišli a tri z ich sestier nie je možné nikde nájsť. Ostáva dúfať, že nie sú pod niektorými z tých trosiek, čo sú všade naokolo.

Tí ľudia, ktorých priviedol lovec, vlastným menom Arathorn, boli vraj Dunádčania, tajomní národ zo severu.

Popravde, trochu ma prekvapilo, keď sa hneď po boji zdvihli a zamierili späť odkiaľ prišli.

Zostal len Arathorn, vyzerajúc, či sa nepriateľ nevráti. Zatiaľ toho o sebe veľa nepovedal, no zdá sa, že je na našej strane.

Veľký rozruch sa ale vzniesol okolo Chladnobrva, ktorý dokázal sám udržať ťadového obra, kým dedinčania utekali do bezpečia.

Očividne tajil niečo zo svojho pôvodu. No nezdá sa, že bude mať s toho nejaké problémy, čo ma celkom potešilo.

Kvôli jeho zásluhám v dnešnej bitke a pre jeho zručnosť kováča, nastala tichá dohoda.

O Chladnobrvovom otcovi nikto viac nehovorí.

Zapísal
Mikasnik Mikasøen

Už sú známe všetky obeť vpádu ľadových obrov.

Najťažšie straty utrpel rod Halvarov. Päťdesiat osem mŕtvych synov a otcov, nepočítajúc ich rodiny.

Halfbrandt sa ešte stále neprebral a Sebjørn, ktorý má z nás najväčšie znalosti v liečení, hovorí že už sa nebude môcť vrátiť k bojovníkom. Len čas ukáže, ako sa to všetko vyvinie.

Dnes večer sa budú konať veľké pohrebné slávnosti pre všetkých, ktorí udatne bránili Ravenhill až do posledného dychu, a sú už na ceste do Valhally.

Zajtra sa začne opätovná výstavba dediny, Dänsjør si už bol všetko obzrieť. Úloha všetko obnoviť nakoniec pripadla jemu, ako nástupcovi svojho otca.

Aj tak žasnem, ako triezvo to Dänsjør dokáže brať. Jeho otec bol pre neho priam idolom.

Chladnobrv je pomerne zdrvený. Zo smrti svojho mentora Pahlta i z toho, že dedina už vie o jeho pôvode.

Nikto ho však nevyháňa. Po Pahltovej smrti totiž nezostal žiaden poriadny kováč, ktorý by mohol prevziať nákovu.

Medzi obeťami vpádu bol aj starý tatér, čo asi najviac zasiahlo Samsøna. Hoci, on to nedáva najavo, ale je z neho cítiť smútok i akýsi hnev. Opäť bude asi sám.

Dnes večer bude stretnutie dedinského tribunálu kvôli budúcnosti dediny a ja ako nový kronikár mám byť prítomný.

Zapísal

Mikasnik Mikasøn

Záznam v kronike

5409

Na poslednom stretnutí dedinského tribunálu Sebjørn pripustil, že už je pomaly na pokraji vyčerpania, nakoľko neustále beží od zraneného ku zranenému.

Mnohým jeho obmedzené znalosti v liečivých bylinkách nedokážu pomôcť a náš predošlý liečiteľ zahynul pod kyjakom ľadového obra.

Hneď po stretnutí sa vyslali poslovia do Vingegardu aj v sprievode Sønnyho, ktorý chcel využiť príležitosti a zísť do rodného mesta.

Cieľom je prizvať k nám dvoch mocných Vikingov.

Herbalistu Markssøna, ktorý je vychýreným cestovateľom a liečiteľom, aby nahradil Sebjørna.

A potom ešte Bladlusa Fiskaresøna, ktorý je známy ako najlepší rybár a šéfkuchár na svete.

Kolujú o ňom tiež chýry, že nedávno porazil krakena v Severných moriach.

Do akej miery je to naozaj pravda neviem. No ak naozaj pochádza zo Smogenu, nemôžem to úplne vylúčiť.

O tej dedine kolujú desivé zvesti a mnohé asi i pravdivé.

No späť k Ravenhillu, toto je napokon jeho kronika.

Lovec, Arathorn, syn Aranartha zatiaľ súhlasil, že sa ubytuje v blízkosti Ravenhillu a pomôže s lovom.

Podmienkou bolo, že bude chodiť sám. Kto vie, aký je jeho pravý cieľ, no nezdá sa, že by jeho úmysly boli zlé.

Zapísal

Mikasnik Mikasøn

Záznam v kronike

5430

Dnes je tu celkom živo. Prišla výprava z Vingegardu, ktorú sme pred takmer mesiacom vyslali po Herbalistu Markssøna a Bladlusa Fiskaresøna.

Oslavuje je sa príchod týchto nových občanov a návrat Sønnyho. Stoly sa priam prehýbajú po touťarchou pečených kancov, hovädziny, medoviny, piva a mnoho ďalšieho.

Taká bežná naša oslava. Ale popravde, od toho posledného vpádu obrov ich bolo pomerne málo. Každý je zanepřázdnený opravou dediny a obnovou polí. Popravde, aj Dänsjør je v týchto dňoch výnimočne rýchlejší než bežne.

Popravde, trochu ma prekvapil ten zástup ľudí, čo prišiel spolu so Sønym, Herbalistom a Bladlusom. Ako miesto sa nájde pre všetkých a Radun to už aj všetko zariadil.

Ragnar sa mu chcel votrieť do priazne a chcel začať od prišielcov pýtať peniaze na opravu. Radun z toho nebol veľmi nadšený a radšej ho poslal loviť ďalších kancov.

Bol k nemu celkom chladný, snažil sa držať odstup. Žeby to malo do činenia s tou veštbou, čo kedysi zvestoval Rűfin? Je naozaj škoda, že ju nikde neviem nájsť. Zdá sa, že ju môj otec Mika nakoniec naozaj nezapísal.

Medzi prišielcami je aj jedna zvláštna osoba. Znie ako nejaký učiteľ, no aj keď jeho slová znejú zvláštno, zdá sa že je v nich ukrytá i akási múdrosť. So šamanom Rűfinom si celkom rozumejú, no je mnoho vecí, na ktorých sa nezhodnú. Uvidíme, čo sa z don Pavlusa vykľuje.

Zapísal
Mikasnik Mikasøn

Záznam v kronike

5493

Prišla ďalšia vlna mrazu. Ak to takto pôjde ďalej, túto zimu Ravenhill neprežije.

Navyše, sú správy, že v severných lesoch videli ľadového obra.

Osobne ten zdroj nemôžem nazvať dôveryhodným, no Radun to okamžite vzal ako samozrejmosť.

Ravenhill je celý v pozore zo šíriaceho sa mrazu a hrozby prepadnutia našimi najväčšími nepriateľmi.

Včera na stretnutí kmeňového tribunálu sa rozhodlo, že je potrebné vyriešiť obe hrozby. Nakoniec prešiel môj návrh, ktorý zmieňuje starý obrad privolania bojovníkov, o ktorom sa píše v jednom zo záznamov kroniky.

Privolaných bojovníkov by sme chceli využiť tak na odvrátenie hrozby ľadových obrov, ako aj na opätovné nastolenie rovnováhy na Yggdrasile.

Na túto misiu Radun vybral týchto Ravenhillčanov: Halfbrandta, jeho brata Józeførna, Ragnara, Dänsjør a, mňa Mikasnika, Chladnobra, Samsøna, Sebjørna, Sønneho a šamana Rűfina.

Okrem toho sa k nám pridajú Arathorn, Herbalist, Hamid a don Pavlus. Ostatní zatiaľ účasť nepotvrdili.

Práve pred chvíľou Rűfin dokončil obrady a uprostred tábora sa zjavilo asi päťdesiat bojovníkov rôzneho veku.

Ale medzi nimi je jeden, ktorý pripomína Mateja Donboscosøna, známeho dobrodruha a námorníka. Ale pravdepodobne sa mýlim. Ukáže čas.

Zapísal
Mikasnik Mikasøn